

בס"ד

ר"ח סיון תשע"ו

לקראת סיום שנת הפעילות הראשונה בפרויקט 'לב בקהילה', ארגונים, משפחות ופונים משתפים אותנו ברגשי ההוקרה וההערכה לסטודנטים המתנדבים. בחרנו להביא דוגמה אחת, מכתב המספר על פועלו ותרומתו של הסטודנט יואל צבי פירשטיין (החוג לסייעוד, שנה ב'), שלשמחתנו מתכוון להמשיך בע"ה את התנדבותו עם ליאת גם בקיץ ובשנת תשע"ז.

\* \* \*

שלום רב!

בשורות אלו ברצוני לשתף אתכם, להודות ולשמוח ביואל המתנדב מטעמכם עם ליאת-יעל אחותי היקרה. ליאת הינה אשה צעירה בת 41, עיוורת, עם פגיעה מוחית עמוקה וסיעודית בכל צרכיה. בחסדי ה' ליאת בריאה באופן כללי ומוגבלויותיה הפיזיות לא פוגעות ביכולתה לשמוח, לצחוק, לבכות ולחוש תחושות של אהובה ורצויה או חלילה להיפך.

שנים רבות קיוו הורי היקרים לקבל סיוע התנדבותי שיותר משיועיל להם לזמן קצר של הפוגה, יועיל לליאת ביצירת קשרים חברתיים בסיסיים וייתכן שיוביל להתקדמותה. לצערם היו מספר ניסיונות שלא צלחו מעבר למפגש אחד. מורכבות קשייה לא הזמינה כפי הנראה את החיבור אליה וכך נותרה אמנם חבוקה בחיק המשפחה אך ללא חברים וחברות.

לפני שנה וחודשיים נפטר אבי ע"ה ואמא נותרה עם ליאת ועם התמודדות לא פשוטה בצד הרגשי ובצד הטיפולי. ואז... יואל התחיל להגיע למפגשים עם ליאת בימי ששי.

הקשר הטוב והחם שיצר יואל עם ליאת כל כך אמיתי ויפה. ליאת נותנת בו אמון, שמחה בבואו ומשתפת פעולה. היא יודעת שכעת יש לה חבר וידיד שמגיע בהתמדה, ברצון ובהתלהבות, משוחח איתה במכובדות, מוציא אותה לטייל ומשחק איתה. החסד הוא גם עם אמי היקרה שיכולה לצאת לקניות ולסידורים ולהיות רגועה לחלוטין.

יש המדברים על חשיבות החסד ויש העושים בפועל... וגם כשנעשה החסד, הרי שאם נעשה הוא בחפץ לב ורצון, שמחה ואדיבות, צניעות הליכות וענווה הרי הוא במדרגה גבוהה ונישאה וכך נעשית התנדבותו של יואל היקר והרי היא מרחיבת לב ומאירה.

בתודה ובהערכה רבה,

מינה יהודית גוברי